

AANHANGSEL TOT HET VERSLAG VAN DE HANDELINGEN DER TWEDE KAMER.

Vragen, door de leden der Kamer gedaan overeenkomstig art. 112 van het Reglement van Orde, en de daarop door de Regeering gegeven antwoorden.

Schriftelijk beantwoorde vragen.

74. VRAGEN van den heer **van der Helde** in verband met het plaatsgebrek in het observatiehuis voor jongens te Amsterdam en in de opvoedingsgestichten. (Ingezonden 3 Maart 1937.)

1. Is het waar, dat in het Observatiehuis voor jongens te Amsterdam verschillende jongens zijn, die, hoewel ze ter beschikking zijn gesteld, daar maar steeds blijven en niet naar een opvoedingsgesticht of in verpleging gaan?

2. Zoo ja, is dit dan te wijten aan het feit dat de opvoedingsgestichten vol zijn?

3. Is het waar, dat verzoeken van Kinderrechters tot plaatsing van jongens in het Observatiehuis moeten worden afgewezen omdat het vol is?

4. Indien de voorgaande vragen in bevestigenden zin moeten worden beantwoord, acht de Minister hier dan niet sprake van een zeer ongewenschten toestand, en zoo ja, welke maatregelen wil de Minister dan treffen om daarin verandering te brengen?

ANTWOORD van den heer **van Schaik**, Minister van Justitie. (Ingezonden 25 Maart 1937.)

Ad 1um. In het Observatiehuis voor jongens te Amsterdam zijn inderdaad enkele ter beschikking van de Regeering gestelde minderjarigen, wier bestemming reeds is vastgesteld, doch die wegens plaatsgebrek nog niet in het gesticht van bestemming kunnen worden opgenomen.

Ad 2um. Deze minderjarigen zijn aangewezen om naar het Rijksopvoedingsgesticht te Doetinchem te worden overgebracht, waar achterstand in de opnemingsbestaan.

Ad 3um. Deze vraag wordt bevestigend beantwoord; het Observatiehuis voornoemd heeft verschillende malen geen nieuwe gevallen kunnen opnemen.

Ad 4um. Het vraagstuk van de plaatsruimte in de verschillende gestichten en inrichtingen heeft bij voortdurende aandacht van den ondergeteekende. De nog in dit jaar te verwachten totstandbrenging van een strafafdeeling bij voornoemd Rijksopvoedingsgesticht zal, door het alsdan vrijkomen van afzonderingsvertrekken in het bestaande gebouw, de mogelijkheid tot opening van nieuwe gevallen vergrooten, terwijl de ondergeteekende er voorts naar streeft door uitbreiding der terreinen te bereiken, dat de bezetting van dit gesticht, welke thans bij gebrek aan werkgelegenheid beneden de capaciteit moet blijven, naar vereischte kan worden opgevoerd.

75. VRAGEN van den heer **van den Heuvel** betreffende de uitvoering van de Paardenwet-1918. (Ingezonden 15 Maart 1937.)

1. Heeft de Minister kennis genomen van de groeiende ongerustheid welke heerscht in de kringen van de hengstenhouders en paardenfokkers met betrekking tot de wijze, waarop ten aanzien van hun belangen wordt gehandeld door de Rijkscommissie voor keuring van dekkingen?

2. Is het den Minister bekend, dat deze ongerustheid voornamelijk haar grond vindt in de meening, dat de bepalingen van de Paardenwet-1918 niet worden uitgevoerd in den geest als waarin deze zijn bedoeld?

3. Moet de Minister niet toegeven, dat de duidelijk uitgesproken bedoeling van de Paardenwet-1918 is, anders te doen keuren dan volgens de Paardenwet-1901, toen alleen door de sub-commissie B werd onderzocht of de hengsten wat bouw, stand en gang betreft, het ras in aanmerking genomen, als fok-Handelingen der Staten-Generaal. 1936—1937. II. Aanhangsel.

dieren geschikt waren, en de keuring door de sub-commissie A, tot welke slechts hengsten werden toegelaten, die bij de keuring door de sub-commissie B waren goedgekeurd, werd beperkt tot een onderzoek op stillen kolder en gebreken van oogen, ademhalingsorganen en geslachtsdeelen, terwijl volgens de Paardenwet-1918 de hengsten door de Rijkscommissie voor dekking moeten worden gekeurd door één commissie, die, voorgelicht door veeartsen, alle goede en minder goede eigenschappen tegen elkaar kan doen afwegen?

4. Indien de voorgaande vraag in bevestigenden zin moet worden beantwoord, is de Minister dan niet van oordeel, dat de in vraag 1 genoemde Rijkscommissie de ter goedkeuring aangeboden hengsten niet op de juiste wijze beoordeelt door alleen het exterieur in aanmerking te nemen, en dat bij de beoordeeling ook rekening moet worden gehouden met afstamming, overervende eigenschappen, karaktereigenschappen en verrichtingen?

5. Is de Minister niet van meening, dat een juiste uitvoering van de Paardenwet-1918 op dit punt behalve op zich zelf noodzakelijk ook daarom gewenscht is, wijl de Nederlandse fokkerij juist bij de aan het slot van de vorige vraag genoemde elementen groot belang heeft?

6. Is de Minister voorts niet van oordeel, dat de hengstenhouders op een juiste en nauwkeurige uitvoering van de genoemde wet aanspraak kunnen maken, wijl de waarde van de hengsten, welke zij in eigendom bezitten, in hooge mate van de wijze van keuring afhankelijk is?

7. Is de Minister bereid te bevorderen — hetzij door het geven van nadere instructies aan de meergenoemde Rijkscommissie, hetzij door aanvulling van die Commissie of door verandering op andere wijze van haar samenstelling — dat in den vervolge de keuring in overeenstemming met de bedoeling van de Paardenwet-1918 plaats heeft?

ANTWOORD van den heer **Deckers**, Minister van Landbouw en Visserij. (Ingezonden 30 Maart 1937.)

1. Van ongerustheid, als in de vraag bedoeld, is den ondergeteekende tot heden niet gebleken.

2. In verband met het antwoord op de eerste vraag is over den grond der ongerustheid geen meening tot uiting te brengen.

3. Volgens art. 31 van den algemeenen maatregel van bestuur tot uitvoering van de artt. 5, 10, 15, 16, 29, 34, 22 en 25 dd. 14 Augustus 1922, *Staatsblad* 493, zooals deze is aangevuld en gewijzigd bij de besluiten van 15 Augustus 1923, *Staatsblad* 409, 1 Mei 1931, *Staatsblad* 180, en 24 October 1933, *Staatsblad* 530, hebben de Rijkskeuringscommissiën, voor zoover dit kan geschieden, te letten op de afstamming, overervende eigenschappen, karaktereigenschappen en verrichtingen der voorgebrachte hengsten, terwijl volgens art. 32 het veeartsenijkundig onderzoek, dat aan iedere goedkeuring moet voorafgaan, bestaat uit een onderzoek naar den algemeenen gezondheidstoestand en het bestaan van mogelijke gebreken aan ademhalingswerktuigen, oogen, geslachtsdeelen, beenen en hoeven.

In het rapport van den veeartsenijkundige of de veeartsenijkundigen aan de commissie kunnen inderdaad punten voorkomen, die bij de vrije afweging van goede en minder goede eigenschappen de balans naar de eene of andere zijde kunnen doen doorslaan.

4. Een keuring door een commissie, die alleen het exterieur (bouw, stand en gangen) in aanmerking zoude nemen en, voor zoover daartoe mogelijkheid bestaat, niet zoude letten op de overige punten in art. 31 van den bovengenoemden algemeenen maatregel van bestuur, zoude niet op de voorgeschreven wijze zijn verricht.

5. Een juiste uitvoering der Paardenwet is zoowel noodig als gewenscht.